

()

Δέντρο αειθαλές με πολύ αρωματικά φύλλα. Τα φύλλα της έχουν βαθύ πράσινο και είναι αρωματικά. Ανθίζει την άνοιξη και τα λουλούδια της είναι μικρά και κιτρινωπά.

Μύθος

Είναι γνωστή ως δέντρο του Θεού Απόλλωνα γι' αυτό και ονομάζεται Δάφνη του Απόλλωνα. Σύμφωνα με τη μυθολογία, η Δάφνη ήταν μια νεαρή όμορφη νύμφη, κόρη του ποτάμιου Θεού Πηνειού. Είχε αφιερώσει τη ζωή της στην Άρτεμη τη θεά του κυνηγιού και αρνιόταν να παντρευτεί. Παρόλο που την περιτριγύριζαν πολλοί θαυμαστές, αυτή τους απέρριπτε όλους. Ο Απόλλωνας ερωτεύθηκε τη Δάφνη και όταν αυτή αρνήθηκε τις προτάσεις του την κυνήγησε ανάμεσα στα δέντρα. Η Δάφνη φοβήθηκε και προσευχήθηκε στον πατέρα της να τη βοηθήσει. Τότε λοιπόν, ο πατέρας της της είπε ότι θα την προστάτευε μεταμορφώνοντάς την σε δέντρο που θα ρίζωνε στην όχθη του ποταμού του. Όταν ο Απόλλωνας ήρθε ψάχνοντας τη Δάφνη, ο πατέρας της του είπε ότι μεταμορφώθηκε σε δέντρο. *Ήταν, όμως, τέτοιο το πάθος του για κείνην που της βροντοφώναξε «Αφού δε θέλησες να γίνεις γυναίκα μου, από δω και πέρα θα είσαι το δέντρο μου το αγαπημένο. Θα στεφανώνω με τους κλώνους σου τα μαλλιά μου, τη λύρα και τη φαρέτρα μου!»* Κι έτσι η δάφνη έγινε του Απόλλωνα το ιερό φυτό...

Η ΔΑΦΝΗ ΣΤΗΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΑ

Οι Έλληνες και έπειτα οι Ρωμαίοι συνήθιζαν να στεφανώνουν με κλαδιά δάφνης τους νικητές των αθλητικών αγώνων, τους νικητές στους αγώνες της ποίησης και τους φιλοσόφους.

Στους αρχαίους Ολυμπιακούς Αγώνες όλοι οι νικητές στεφανώνονταν με δάφνινο στεφάνι. Έτσι, ακόμα και σήμερα η δάφνη ταυτίζεται με τη δόξα, τη νίκη και την υπεροχή.

Φύλλα δάφνης μασούσε η Πυθία στο Μαντείο των Δελφών, πριν ανέβει στο δαφνοστεφανωμένο τρίποδα για να δώσει χρησμό.

Η ΔΑΦΝΗ ΣΤΗ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΘΡΗΣΚΕΙΑ

Στη χριστιανική θρησκεία η δάφνη διανέμεται, αντί φοινίκων, στην εορτή των Βαΐων απ' όπου πήρε και το όνομα "Βάγια". Χρησιμοποιείται σαν διακοσμητικό και σαν σύμβολο θριάμβου (της θριαμβευτικής εισόδου του Χριστού στα Ιεροσόλυμα) αλλά και σαν αρωματικό φυτό αφού παρέχει αιθέριο έλαιο, πολύτιμο για την παρασκευή τού Αγίου Μύρου.

ΧΡΗΣΕΙΣ

Τα φύλλα της χρησιμοποιούνται πολύ στην μαγειρική για να αρωματίζουν φαγητά καθώς και στη συσκευασία ξηρών καρπών για αρωματισμό και προστασία από μικρά έντομα.

Τα φύλλα και οι καρποί της δάφνης περιέχουν αιθέρια έλαια που ενώνονται για να δημιουργήσουν το χαρακτηριστικό της άρωμα. Εκχυλίσματα των φύλλων θεωρείται ότι ανακουφίζουν το στομάχι. Από τους καρπούς παλαιότερα έβγαινε ένα λάδι (δαφνόλαδο) που θεωρούνταν καλή αλοιφή για την αρθρίτιδα, και σήμερα χρησιμοποιείται σε αρώματα, κεριά και σαπούνια.